

1057. szám.
1878. November 17.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyszeri szám 16 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárúsnál. **Kiadó-hivatal:** Pest bará-
 tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nonpareille sor 10 kr.

XXI. évfolyam.

A TÖBBSÉGHEZ.

KEZETEKBEN van a hatalom,
 Ti vagytok a *nemzet* ma is,
 Ti vagytok a hon bajvivői,
 Ti nálatok kard és paizs.
 A mit ti mondtok, az a *törvény!*
 Álljon hát az, ha jót akar . . .
 Csak mentsetek meg, tartsatok meg
 Mindent, mindent, mi csak magyar!

Nem egygyel néztünk szembe már mi,
 A ki ránk fente ebfogát . . .
 De most is óh! hány villogtatja
 Törét határainkon át!
 S dühével tehetetlen ebként
 A szent határkőn egyre mar . . .
 Óh mentsetek meg, tartsatok meg
 Mindent, mindent, mi csak magyar!

Rég elvetők az ócska mentét,
 Ujat rendelni feledénk.
 Kalpagra, sarkantyus csizmára
 Ráesküszünk; — nem a miénk!
 S vesszünk (hitelbe) frakkot, klakkot
 S leszünk „műveltek“ . . . Ez se baj!
 Csak mentsetek meg, tartsatok meg
 Mindent, mindent, mi csak magyar!

Nálatok születés, vagyon, jog,
 Rajtatok áll egy nép szeme;
 Az is, hogy gyermek a magyar szót
 Az anyatejjel szíjja be.
 Csak ilyet mást ne bestelláljon
 Se rang, se pénz, se hivatal . . .
 Óh mentsetek meg, tartsatok meg
 Mindent, mindent, mi csak magyar!

A corpus jurison ti álltok,
S mit ti csináltok, az a szent.
De dörgjétek a „sógornak“ is
S ne pusztán e hazába bent.
Mondjátok koronás fejeknek!
Igazságot: tesz az, ha: hall . . .
Óh mentsetek meg, tartsatok meg
Mindent, mindent, mi csak magyar!

És akkor — majd elmondhatjátok,
Hogy egy zokszónk se hallatott,
Mikor keserves adó vette
Szajunkból ki a falatot.
Nevezzenek „mamelukoknak“,
Csapkodjon olcsó gunyvihar — —
Csak mentsetek meg, tartsatok meg
Mindent, mindent, mi csak magyar!

Csáktornyai F. L.

A H A Z A T É R T.

Novellette

JÓKAI MÓRTÓL.

(Vége.)

V.

A marquis maga sietett az előszoba ajtóját kinyitni a kastélyba felsiető uri látogatók előtt.

— Ezer bocsánatot kérek, ha megvároztattam önöket; de egyedül vagyok a háznál, minden cselédem kinn van a takarodásnál.

Rogneard ur majd hanyattesett bámulatában.

— Alászolgája . . .

— Ön talán nem is akar rám ismerni? Azért, hogy most szakállt bajuszt viselek?

— Au contraire. Inkább az a baj, hogy nagyon is ráismerek. Hisz az elébb beszéltünk egymással. De már most vagy a marquis ur volt a tisztartó, vagy a tisztartó volt a marquis; mert az embernek a két szeme nem hasonlít úgy egymáshoz, mint önök ketten.

— Hát persze. Mivel hogy a tisztartó az én apámnak az egyetlen fia.

— E szerint önök ketten egy személy! Most értem már azt a nagy hűséget egy tisztartóban. De ha hallotta volna ön, hogy megdicsérte önt a leányom azért a nagy hűségért.

— Ugyan papa, legyen eszed!

— No de az ugyan derék, hogy ön nem tart tisztartót, hanem maga lát a gazdasága után. Így persze, hogy az aacheni congressusnak a titkát is tudhatja egy tisztartó! Ezt már most tökéletesen értem. Már most még csak azt szeretném megtudni, hogy hát az a kovácsmester, a ki nem akarta elfogadni a borraivalót, nem valami olyan távoli — olyan hogy is

mondjam — fejtstvér-e a marquis urral; mert az is veszedelmesen hasonlít önhöz.

— Nagy oka van rá neki, hogy hozzám hasonlítson; mert az is az én apámnak az egyetlen fia.

— Ne beszéljen már! Hát ön volt az, a ki a leányomnak a lovát megvasalta?

— Hát világos, hogy én voltam.

— Az a kormos képű ficzkó, abban a bőrsüvegben, azzal a bőrkötényvel.

— Hát a kovácssághoz ez a costume illik.

— A ki nekem a vasalásért öt frankból négy frankot, meg tíz sout visszaadott. . .

— Hát az igen tisztességes kereset, minek engedné az ember másnak? Aztán egy lovásznak igen sok dolga van a gazdaságnál; az megszolgálja a kenyerét, ha jól hozzá lát a munkájához.

— No ez hallatlan valami! Ilyen még nem történt Franciaországban! Hogy egy marquis az ősei jószágán az új tulajdonosnak a kovácsa is legyen egy személyben s mind a háromnak pompásan megfeleljen. Már most még azon sem csodálkoznám, ha azt mondaná

ön, hogy a béreslegény, a ki a szekeret meg- rakta, s aztán bennünket a kovácsműhelyig vezetett, faczipőben, szalmakalapban, szintén nem volt más, mint a marquis ur maga.

— Minthogy már kitalálta ön, hát úgy van!

— Terringettét! Ilyen ember nincs másik a világon! Kár volna, ha kiveszne a fajtája. Tudja mit marquis ur? Ön már négyféle hivalt visel s valamennyit olyan könnyedén betölti. Nem vállalna el még egy ötödiket is? Mikor az a paraszt legény ezt a parlagraóza bokrétát adta a leányomnak, Melanie azt mondta: ennek a parasztbéresnek a felesége irigylésre méltó asszony lehet. Ne irigykedtesse őt sokáig. Ime egy ötödik hivatal!

— De papa! kiálta fel, elszörnyedve Melanie kisasszony. Van neked helyes eszed? — Hogy legyenek én négy embernek a felesége?

Hanem azért mégis csak kezet adott rá.

Ez pedig igaz történet; de nem kell hinni, hogy kétszer is megtörténik a világ.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámmhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Van az országgyűlésnek nagy gyasza.

Folytak javában viták. Voltunk szolnyoglatok hevevs keresztüzibe közepibe; hol mi kaptunk ki, hol minket vertek. Csatarozás közben egy-egy ujoncz kapkóta fejit s úgy jarta magat, hogy beleütötte fejit golyobisba s kiata artatlány lelkit, míg ha anyi lelke izs let volna mint pildanak okairt Verhovay-nak. A mint hogy ipen rula van szo. Nihai Verhovay Gyularul.

Vartuk, nitzük, tartotunk kit fültünköz tenyerünket, hogy halgazzunk szüz-beszígyit. Volt altanozs izs különözs figyelem mindenfeli. Eczer oszt elkezdet dudalni.

— No mit halasz? döföli engemet Szilagygyi egyik oldalrul, Apponyi masigrul, Chorin hatulrul.

— Varcsak, varcsak! mig semit.

Vartunk megint nagy filoraig.

— No mit mongya? kirdik megint.

— Mar mongya valamit, — valaszolok in, — de az nagyon furcsa.

Izsmi varakozasz.

— Irte? — kirdezik baratyaim.

— Irtem, mondok sohajtva, ez a szeginy fiatal ember mozd csinyalja testamentomot.

Alig hogy ezt kimondok, altalanozs csend következik, elnyög keziben megszólalja lilekharang.

Az in ifju tekintedezs barátom Verhovay Gyula nem volt töbi. Temetisirul gondoskotak Madarasz, Csavolszki izs Mocsary.

Hja, hat csunya dolog am a haboru.

No de szilsö bal azir nem veszet el egiszen. A mit vesztete riven, megnyerte vamon. Tamat neki Verhovay helibe Ötvözs Karikaja. Ez osztan mar holtig il. Nem al oda, a hova

lőnek, inkább dezertiroz, de magát meg nem agya. Bizom ügyezs egy ember Kerkapolid-magaval. De hat olyan mar neki a mestersige. Aranyal, ezüstel dolgozik.

Mikor kelet 153 millio kölcsönyt venyi, az volt neki igen hasznos a zorszagra nizve, de hogy mozd kel azt a kölcsönyt vissza fizetni, az mar neki igen bolond dolognak tünik fel. Vilagozs. Hiszen ez az ember zseni! Mozd hogy kelene csag 30 milio, fintorgatya kicsinylőleg orat, mi az egy Ötvözsnek, a ki dolgozta anno domini Kerkapolyi olyan nagyban; neki ez nem kel. (Mert hat tuga, hogy nem izs kap belüle.) Hat hiszen ez tiszta logika. Kerkapolyi koraban volt Deak-parti velem együtt;

hja akkor jo volt neki deakoskodnyi, mer kapot Kerkapolyitul olyan penzumokat, a kikirt jarta mindig ösztöndij, izs nem kelet soha penzumokat elkiszitenyi. (Lazsd vagyizs inkább tud meg azokat a törvinjavaslatokat, a kik nincsenek vanak.) Mozd, hogy volt profszora quietalta, szigya anyaoskolat, hogy ros nevelizsben rizzesült. Nagyon heles! Melyik diak nem igy teszi?

Meglasa tekintedezs baratom uram, hogy enek az Ötvözsnek mi mig igen sog jo orat fogunk köszönyi.

Maratam

alazatos szolgaja

J. Z.

Tudja a Rákóczyt.

Nyakgatták a történelemből a diákot, de biz' az nem vallott egy árva szót sem. A tanár ugy vélt rajta segíteni, hogy majd valamely nagyon ismeretes themát ad fel neki.

- Amice! hát Rákóczyt csak tudja?
- Az tudom, — mond szégyenkezve a diák.
- No isten neki, hát fujja el azt.

S a diák — elfütyülte a Rákóczy-marsot.

Gyermek logika.

— Egyél kis lányom kenyérhajat, pi os leszsz tőle.

— Hát az apám orra kenyérhajat eszik?

Hogy megmutassa.

— Hát te hol jártál megint! Hol pocskolod az időt? Megint korcsmáztál?

— Jaj édes galambom, ne haragudjál; de kénytelen voltam ott maradni a barátaimmal, mert váltig azzal boszantottak, hogy azért akarnék haza jönni, mert papucs-kormány alatt vagyok, hát meg akartam nekik mutatni, hogy nem igaz.

Mire nem jó a poezis?

Csendesség volt a nagy tanteremben, mert Bankó Matyi már-már küszöbén állott annak, hogy professora ujonnan — ezuttal hat hónapra — vissza vesse.

Bankó Matyi nagy kedvelője volt a poezisnak, de annyival kevesebbet értett Aeskulap tudományához, s így nem csoda, hogy szörnyű drukkot állott ki a vizsgán.

— »Nos, nem tud épen semmit megnevezni, — egy purgáló szert« ismétli a kérdést professora.

Matyi valamit makagott, de hogy sületlenség volt, tanusította a tanár ingerült fej-rázása.

— Ha csak egy szert megnevez, s annak hatását bebizonyítja át engedem, — nos?!«

Matyi homlokán nagy cseppekben gyöngyözött a »trémalé«, egy okos gondolat sehogy se akart eszébe jutni.

— Ugyan Bankó ur, nem tud semmi hajtó szert megnevezni, — nem bánom bárminő autortól ajánlva, — talán nem érti a kérdést, igyekezik segélyére jöni a tanár, valamit — no, a mi lágyit.

Erre Matyinak egy gondolat villan át agyán, felegyenesedve elkiáltja magát:

— A zene.

A tanár aggódva nézi meg kandidátusát, hogy talán a nagy szellem erőmegfeszítés ártott neki, s zavartan kérdi:

— A zene?! Bankó ur az istenért, — hogy hogy a zene?...

De Matyi nem hagyta magát sem a tanár bámuló tekintetéből sem az auditoriumban uralgó siri csendtől megriasztani, sugárzó szemmel elkezd szavalni:

»S im a költő megehezék,
És emberek közé mene,
Tudá az ember szív kemény,
De vélte lág y i t a zene.«

Velős mondatok,

melyeket a mult heti esküszéki tárgyaláson megeregetett N. vádolt.

Pénzért rebelliót és veszedelmet nem akart magának szerezni mégtört szárnnyu lelkem.

Szét ment az a hang, mert bor fölött voltunk.

A zsir nem volt igazságos.

Vizzel forgott zsir fel fog pukkadni.

Bizonyos hordók, kikről nem lehet feltételezni a lyukat.

Hogy adott el zsirt, arra nincs kutatás.

Boldogtalanok vagyunk Amerika miatt, mely konkerál

Ama bizonyos két

K-s M-n. Hova, hova olyan sebbel-lobbal?

A-nyi. Jaj, hiszen ha én azt tudnám!

felirati javaslat.

(Ezektől kérdezni sem kell, hogy hova sietnek; csak el tudnának indulni !)

A házból.

Ő szólott. Megtartotta szüz-beszédét.

És beszéde csakugyan olyan volt mint egy szüzé.

— Talán szégyenli magát ez a Verhovay? kérdik a czeglédi embertől, a ki a karzaton szorította a markát.

— Nem uram, ő nem szégyenli magát, de én kezdek pironkodni.

A karzaton a királyi ügyész is jelen volt. Tanulmányozni akarta a csendháborítót.

Mikor a beszédnek vége volt, oda szolt egy törvényszéki bíróhoz:

— No ezt az »esetet« enyhítő körülményül fogjuk betudni.

— Hogy-hogy?

— Hiszen ad oculos bebizonyította, hogy nem csendet, de vizet se tud zavarni.

Mocsáry pedig fogta a Verhovay jegyzőkönyvét s emlékül a következő sorokat jegyezte abba:

»Meg vagyok veled elégedve.«

Beöthy Ákos is beszél: hosszan, nyelösen. Találkozott aztán a folyosón Verhovayval. Lenézték egymást czudarul. Igazságuk volt mindkettőjüknek.

Csak Mende Bódog verte büszkén a mellét s szavalta Verhovaynak azt a verset, a melyet ott komponált a míg Verhovay speech-elt:

»Lám megmondtam Gyula pajtás,
Ne szólj te a házban,
Mert nem segít ki a czvikker
A nagy lámpa-lázban.
Mevakarnád fejed, de míg
Kezed kell keresned:
A vakarni valódat
Az alatt elveszted.«

A Zsiga bátya fotografiája.

Zsiga bátya utóvégre is nagyon okos és becsületes ember, megfelel a becsületesség minden feltételeinek, ugymint: könyökét meg nem harapja, és fagyut nem ad ki, de az a rosz szokása van, hogy minden kis változásra, behatásra a száját oly

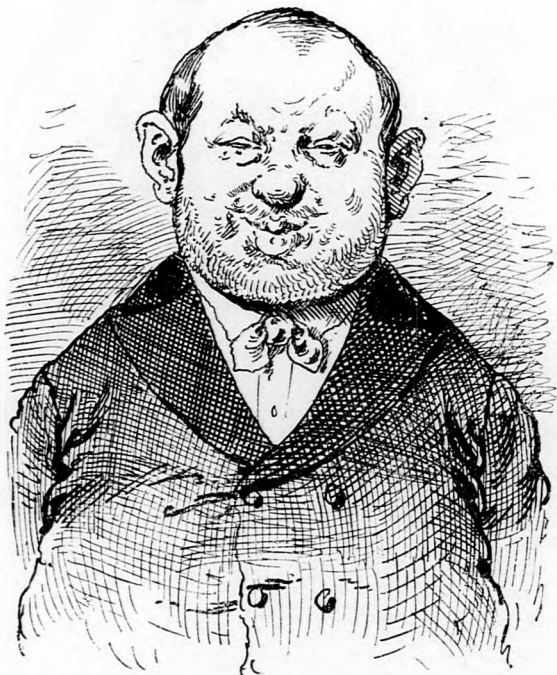
különféle positurákba helyezi, hogy a szemlélő csak csikos nadrágáról ismer a személy azonosságára. P. o. már az is nagy teher Zsiga bátyánaknak, hogy miért nevezik őt épen Zsigának, hiszen németül oly szép név, de magyarul mégis csak Zsiga, és pedig azért nem szereti e nevet, mert a környéken minden megfontoló becsületes, karakteres, de ügyvédi vizsgára még eddig nem bocsátott állatot ugy hívnak: czo te Zsiga. Egyszer Zsiga bátya jó kedvében el megyen a fotografushoz, azon jó és szent czállal, hogy uj évre meglepi családját saját jól talált arczképével. — Ott leül — aztán elmegy az egyetlen könyves boltba, vesz hat rámát, és másnap délelőtt elmegy a képeiért, azokat szépen bepakolva zsebre rakja, haza viszi, átadja nejeének előbb a rámát, és azután köny telt szemekkel így szól:

— Társas életem kedves párja, téged akarlak legelőbb részesíteni azon örömben, hogy birjad ne csak az eredetit, hanem a másolatot is hiven.

Átnyujtja a pakból a még nem látott fotografiát, neje megnézi és így szól:

— Kedvesem, ez a fotografia nem tökéletes, nincs meg rajta az a nemes kifejezés — —

T. i. így nézett ki a fotografa.

Zsiga bátya megnézi és szívére veszi a dolgot, hiszen neki nincs kerek kicsucsorodott szája, és szalad a fotografushoz.

— Uram, arczképeket nagyon rosszul találta, ingyen fizettem, készítse élethíven, különben beperlem becsületsértésért. (Már előfogta a harag Zsiga bátyát.)

Másnap elküldé a szolgálot a képekért és most a multan tanulva ő nézi meg legelőbb is azokat; a kép élethű:

Dühösen rakja zsebre Zsiga bátya a fotográfákat és fut a művészhez.

— Hallja az ur, nem is nagy u-val, csak kicsi u-val ur, tehát hogy és miképen merészel belőlem csufot csinálni, hát az én szám a bal fülemig ér-e? Hallja kend ha hibáját jóvá nem hozza és engem tovább fásaszt én beperlem birtokháborításért, költségtérítésért, kérek a telekkönyvtől önre beírást, kiírást, leírást, felírást, melléírást, aláírást aztán meglátja kend; — de fogjon hamar munkához, azt azonban megjegyzem, hogy ez egyszer nem fizetek, tartozik ön tenni, mivel jól találás esetében a perről lemondok. Elsáppadt kékült a művész a

paragrafusok embere előtt, megfeszíté minden erejét, hogy most bizonyára élethűn találja és aztán másnap haza is küldi a képeket.

Csakugyan el is hozták; diadallal nyitá most fel épen vacsora közben a boldog Zsiga bátya a képeket tartalmazó csomagot és ime előtűnt így:

De már erre csak a szeme düledezett kifelé, csak fujt a Zsiga bátya. Az asszony kezdetben nem mert szólani, csak midőn látta, hogy Zsiga bátyát a gutaütéstől lehet féltetni, simitá meg annak honlakát s szólt hozzá szelid hangon:

— De édes Zsigám, ez a kép nagyon jó, tökéletesen így nézsz ki most is, no nézd meg magad a tükörben.

Zsiga bátya kénytelen volt az asszonynak igazat adni s nagyot nevetni, feltéven magában, hogy ezután nem lehetne őt haragra gerjeszteni veres kendővel sem. — Nem is jött ő dühbe csak mindjárt egy percz múlva, mikor a fotografus a képek árát kérte. — Ezuttal az asszony fizette ki a fotográfákat — duplán.

Tündérrege a szerájból

Emberséges muzulmánok
Napkeletről utra keltek,
És Sztambulba hogy betértek,
Kérdik: »hol van a temérdek
Pénz a melyet küldtünk nektek?»

»A sebesült katonáknak
Küldtünk vala öt milliót.
Mutassátok: hol a számla,
Az a sok pénz hova szállia,
Ha üres a láda-fiók?»

Össze futnak a szerájban,
Hogy a hírek veszik neszét,
Összefutnak urak, dáámák,
Oszt' hivatják Mahmud Dámáh-t,
A szultán fő miniszterét.

Adjon számot, mert ő tudja,
A számolás miként esett.
S a vén tuzok jó mosolygva,
Két kezét mellére fonva
Üdvözli a vendégeket,

»Emberséges muzulmánok
Kik jöttetek napkeletről,
Üljetek le sarkatokra,
Itt a csibuk, ott a makra,
S igyatok csak e szerbetből.»

S hát leültek körbe szépen,
Urak, dáámák s a vendégek;
A vén tuzok félre lizskolt,
Informált egy odaliszkot,
A ki aztán elő lépett.

S az odaliszk piros ajkán
Megszólt a regés ének:
»Halljátok csak milyen csuda
Esett itten Isztambulba':
Lába kelt sok arany pénznek.

S hogy lába kelt a sok pénznek,
Biz' azok mind elmenének,
S emberséges muzulmánok,

— Allah kegye szálljon rátok,
Azok közt volt a tiétek.»

És a derék muzulmánok
A kik jöttek napkeletről
Kiverik a csibuk alját
S a regét úgy megkaczagják,
Hogy szinte a könyük perdül.

S vissza térnek napkeletre
Hírül adni: mit hallottak?
— Hanem aztán — s ez a csuda —
Nem küldenek Isztambulba
Fityinget se többet onnat.

Talán bizony valahogyan
Megpillanták azt a lábat
Mely a pénznek Isztambulban
Olyan furán, könnyen támad.
(Vide supra figuránkat.)

Boszniai lelet.

(Guszti búsan ment el, ám nevet hogy vissza tért.)

Sárf Dolfi fandarkodásai és adomái.

Az a Lessing megis volta edj najd zsenie! Daczára hoid volta német, mégis mán ani évnek elütte megénekelt a Kemén contra Simoni párbaj. A szép vers idj hangozza :

Minő tőz héviti kebletek!

Ejdmást kihini van merészség nektek.

De észtek több, mint kursziátok!

Medjerre mentek és nem találkozzátok.

Ha túrténni párbaj emberek küzte, akiket nem védelmezi az imonitét túrvén, akkor van a párra páros baj: a párbaj szinhelin és a túrvény elütte. Ha van párbaj edj pár küzte ami vagyják képviselük, akkor van a párnak semi baj. Tehát czélszerő lesz jüvüben egy doellom, ahól leszik a felek képviselük, nevezni: Sebaj.

Némelik okes zsornálist nevez azon háborót, mi van keletkezü stádióban a khinai kápaunok és az orosz medvék küzte edj mennyei vadj, égi háborónak. A kinjomást nem tanáлом helyesen: mert az égi háboró nem szokta keresni casus belli.

Elübb megbokta a Glasgow bank és tsak aztánd tartottak a Lord-mayor bankett. E körrölménnek sakan nem tölajdonitnak összefoggás. Pedig a londoniak gondolkodják bizemosan odj, ha megbokta a nadj bank, hát jó lesz edj bankett is.

Jelentik hoid Szigethy színész órnak elfolta a bora. Még ezt tanáлом edj szerentsének. Másnak szokta elmenni a spiritossa, Szigethy órnak meg sak a bora mente el.

Irnak az ójságok, hojd Bismarck orosz kantszellárnak protegól Schuh-valaffot. Hodj is ne! Bismarck órat nomja a régi tzipő, hát akarja edj oj Schuh. (Ez nem igen sikerölte.)

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Polyphemus. A vers érdektelen dologról szól, az adoma nem csattanós. — **Dr. Mekmekmek.** Azt a levelet ön maga komponálta, a mi nem volna baj, de baj az, hogy ez rögtön észrevehető. — **D-i J-s.** (Dbrcezen.) A verssel nem sokára kirukkolunk, a másik dologra nézve azt válaszoljuk önnek, hogy nem tud — keresni. — **D-n L-s.** Az adomából egyet ki fogunk adni. Magán-levél irására — mint azt már e helyütt számtalanszor kijelentettük — nincs időnk. — **Cs. Cs.** (Bpst.) Kapóra jött. **H. D.** Elmúlt már az az eső, a mely ellen ön ezt a »Köpenyeget« használni szeretné. — **K. I.** Volna jól dolgunk mindent hirdetni, a mit az »Ü-s« után közölnék mások. — **Bim-bum kapitány.** Annyit közöltünk, a mennyi közölhető volt. — A most küldött versek kritikán alól állnak. Ne is próbálkozzék ön versekkel. — **Több kéziratról jövöre.**

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státioúteza 80-ik szám alatt.

Budapest, 1878.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

GOLDBERGER A. V.

hirdetési irodájában

Budapest, Szervita-tér 3. szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Temesváry Móricz
cipő-gyára

Budapest, király-utca 2. sz.
O. ezy-ház.
A téli szükségletre ajánl nagyban és
kicsinyben:
Hölgyek számára:
Nemes pongyola cipőket minden
színből, sarokkal és eszokor-
ral 1 frt 80 kr.
Eberlasztang vagy bőr-czugas
topánokat magas vágással, a leg-
finomabban kiállítva 3 frt

Czugas börtopánokat, erős chag-
ria vagy bornyubőrből veres nem-
z. béléssel, szegelve. Dupla talppal, esős
időben tartós . . . . . 3 frt 40 kr

Urak számára:

Topányokat, bornyu- vagy bagaria
bőrből, szegzett és srólt duplatalp-
pal, igen erős . . . . . 4 frt
Topányokat orosz lakbőrből,
szegzett dupla talppal és srótmun-
kával, munkába és esős időben
való . . . . . 4 frt 80 kr
Térdcsizmákat, dupla bagaria bőr-
ből háromszoros csavarral ellátott
dupla talppal, vízmentes 8 frt 80 kr
Ugyanaz orosz lakk bagaria bőr-
ből . . . . . 12 frt
Megrendelések postai utánvét vagy az
összeg beküldése mellett a legpost-
sabbban megküldetnek. (1-4)

Kimerítő árjegyzékek ingyen.

Vadászati idény!

Mindennemű vadászfegyver, vadászati készlet és revolverek
legolcsóbb eredeti **gyári-árakban** Gasser Lipót fő-
raktárában

SCHUK N. áruháza

magy. kir. udv. szállítónál
Budapesten, király-utca 1. sz.
Árjegyzék ingyen és bérmentesen

Szakál növesztő.
Egy kitünő, jótállással ellátott, gyors és tömött
szakál növesztő szer; melynek hatása ifjknál is meglepő,
ugy hogy mindég biztos eredménnyel használtatik. Egy
üveg ára 1 frt 50 kr. Raktár: Török József gyógyszerész
urnál, király-utca, Budapesten.

„ÜSTÖKÖS“
részére hirdetések elvállal
Goldberger A. V.
Servita-tér 3. sz.

Ajánlat vadászó, lovagló és
utazó eszközök bevásárlására
nagyban és egyenkint.
Lefauchaux kétesövű vadász-
fégyver mind valódi
drót és más finomabb damask
csövekkel frt 25, 27, 30, 40, 45, 47.
Lancaster kétesövű fégyver
frt 40, 50, 80.

Figyelmeztetés: minden egyes
fégyver a vevőnek kézbesítése előtt
pontosan belövetik és néhány minta-
töltény mellékeltek.

Közös. fégyverek csöszök és öröknek
frt 6.-, 7.50 két csövű frt 12.50,
drót csövű frt 16-20.

Lefauchaux-fégyver-töltények
Cal. 16 12
100 drb. frt 1.50, frt 1.90
zöld frt 1.50, frt 2.20

Lancaster 100 drb. frt 1.90, frt 2.30
zöld frt 2.10, frt 2.50

Töltény-dugaszok 200 drb. 40 kr., há-
romféle 75 kr.

Belött biztonsági Revolver 25
tölténnyel frt 5, 7, 9. -
vésezett frt 6, 8, 10. - finomabb
frt 8, 10, 12. - erőslövésű zseb-
ben hordható Bulldog-Revol-
ver frt 13, 15, 17. Szabályszerű hadi
Revolver frt 18-23.

Revolver-töltények m/m 7 9 12
100 drb. frt 2.50, 3.-, 3.50

Közpén gyűlő 3.-, 3.80, 4.60
Gaubert-féle Lefauchaux-fégyver hol-
tyégeknek frt 31.

U! Fusil a l'air grűszűnyi
nagyágú légtöltények-
kel 40 méter távolságra hord
2000 sörétes és golyós töltény-
nyel frt 90.

Amerikai Henry Martini-fégyver 1200
léperre hord, egy perc alatt 16 lö-
vést ad frt 145.

Flobert csel-és madár-fégyver frt 12,
14, 17, 20, 29. Flobert-
pisztolyok frt 7.50, 12.-, Flo-
bert-töltények száza: golyós
50 kr. sörétes frt 1.50, nagy
frt 1.80, 2.60. Vas-csőtábla
kingró figurával és mozsárral frt 9.-

Gumi
tárgyak házi használatra, min-
denemű, személyes ol-
talm eseteg ápolásra.
Eső-köpeny fejfe-
dővel könnyű gyalog-
lászhoz frt 7.50-10.50

frt 12.50, erős kocsi és lovaglás-
hoz frt 15.75-17.-, gumi cipők frt 1.15,
2.-, uraknak frt 1.85-3.15.

Utazáshoz szivattárak frt 4, 5, 6.
Vadcsalagató stpok 60 kr.
és frt 1.50, madárcsapda
frt 1.50, acél rókafejtő frt 2.60,
töltény-készítő frt 1, 2, töltény-
becsavaró frt 3.75, 5, töltényház

50 kr. és frt 1.25, gyutacsbeillesztő frt 1,
Lancaster frt 3, töltény övek frt 2, 8.
Vadásztáska frt 3.50-15, löportár
frt 2.80-7, jeladó stpok és kürtök frt

1-7, vadásztőr 10.50-12, kutya-nyak-
ravalló frt 1.50-2, kutya-zsinórök 50 kr.
- frt 2, kutya-ostor frt 1-4, fégyver-
zsák frt 5-10, vadász-dísztárgyak:

szarvas-, őz-, rókafejek stb.
Hinta-ágy erődbe és szobába
frt 4.50, 6.50, evő-eszköz tokban
frt 3.80, étel-kosár frt 12-20.

Dorszez gyors-forráló Rechand-
lang frt 2.75, 3, 3.75.

U! Ruha-plaid, esernyő, bot, tekeres
frt 6-10, angol-plaid-szif 90 kr.
frt 2.50, kalap-doboz frt 1.60,
6.-, iróeszköz csak vízzel meg-
tölteni 60 kr. 1.40.

Vízmentes utazó-koferek
frt 4.50, 7.-, kézi koferek
és bórondók frt 6, 25.-, női kofér osz-
tályokkal frt 6.50-10, finom frt 10-20,
utazó táskák frt 3-7, igen finom frt 20,
berendezett táskák frt 18-60.

Utazás és vadászathoz saphák
80 kr. - frt 1.70, vadász-potarak és
üvegek 85 kr. - frt 6, Cosmo-
polit vadászippa frt 1-1.30,
pinczetok frt 3, 5, 8, üveggel
frt 9, 10.50, 13, vadász-zékek

mint bot frt 3.80, 7, 10, vadász-kés
frt 1.80, 2, 4, kanócsos tűzszerszám frt
1.15-1.85, bőr, vászon és gumi lábtyúk
frt 3.50-7.50, Brandtner vízmentes
bőr-kezes frt 1-1.50-3.

Angol lovaglon-ye-
regék disznóbőr frt 15-35,
kettős kanár frt 5-7, kengyel-
szif frt 2.50, 3.50, heveder frt
2.25-3.-, izasztó frt 3-5,
Zabla frt 1.80-3, kengyelvas frt 1.60,
2.-, sarkantyú 90 kr., felcsatoló szíjjal
frt 2.-, Rinoceros lovagló-vessző ló d-
mitáshoz 60 kr. - frt 3, agarász-ostor frt
4.50-8.-, ló-lábméző frt 2.25, tűz és
törés ellen istálló lámpák olajra frt 1.70-
3, Kézi lámpák gyertyára 90 kr. - frt 3.

Meg nem felelő tárgyak készséggel kicserél-
tetnek, próba-megrendeléshez képes árjegyzéket küld
Kertész Tódor, BUDAPEST, Dorottya utca 2